

*Новіченко Людмила Степанівна,
кандидат економічних наук, доцент кафедри аудиту;
Національна академія статистики, обліку і аудиту*

СУЧАСНИЙ СТАН ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Динамічний розвиток технологій, посилення конкуренції та коливання кон'юнктури ринку ускладнюють процес управління поліграфічними підприємствами. Зміна моделей управління підприємством призводить до розробки сучасних парадигм управління. Ця ситуація зумовлює формування нових вимог до інформації, яка надається системою бухгалтерського обліку для прийняття управлінських рішень. Ефективне функціонування та впорядкованість системи бухгалтерського обліку прямопропорційно залежать від рівня її організації. Належним чином організована система бухгалтерського обліку на поліграфічних підприємствах забезпечує формування оперативної, релевантної та достовірної інформації для прийняття раціональних управлінських рішень.

Ураховуючи специфіку діяльності поліграфічних підприємств, слід зазначити, що на організацію бухгалтерського обліку впливають галузеві та технологічні чинники функціонування даних суб'єктів господарювання. Зокрема, широкий асортимент продукції, що випускається, коливання тиражу та обсягів продажу поліграфічної продукції, рівень спеціалізації, специфіка технологічного процесу та особливості друкованої продукції зумовлюють необхідність їх урахування при визначенні векторів організації бухгалтерського обліку.

В основі організації системи бухгалтерського обліку поліграфічних підприємств лежить розробка облікової політики й сукупності розпорядчих документів з питань впорядкування процедури ведення бухгалтерського обліку та своєчасного виконання бухгалтерських функцій на підприємстві.

Підтримуємо позицію О. Орлової [1, с. 123], яка стверджує, що “від облікової політики залежить прибутковість діяльності того чи іншого суб'єкта, оскільки вибір способу і форми ведення обліку забезпечує оптимізацію витрат і, як наслідок – впливає на результативність господарської діяльності”. За результатами дослідження стану організації обліку на поліграфічних підприємствах виявлено, що питанням деталізованої розробки облікової політики увага не приділяється, що в подальшому призводить до порушення механізму забезпечення якісних характеристик фінансової звітності. До аналогічного висновку доходять і З. Холод та І. Малярчук, які зазначають, що “більшість поліграфічних підприємств до оформлення наказів відноситься формально і в повній мірі не відображає всі методи та процедури політики підприємства стосовно бухгалтерського обліку” [2, с. 73].

Забезпечити своєчасність формування інформації та її надання управлінському персоналу неможливо без оформлення відповідних розпорядчих документів (Положення про організацію обліку на підприємстві, затвердження

графіку документообігу, посадових інструкцій працівників бухгалтерської служби, порядку взаємодії структурних підрозділів в процесі створення та передачі інформації). Практика функціонування поліграфічних підприємств свідчить про низький рівень розробки внутрішніх розпорядчих документів з питань організації бухгалтерського обліку, що призводить до порушення координації і взаємодії структурних підрозділів, дублювання функцій бухгалтерів, несвоєчасної обробки первинних документів і, як наслідок, несвоєчасного та неправильного формування показників фінансової та внутрішньої управлінської звітності.

Заслуговує на увагу також питання організації документообігу з використанням комп'ютерних технологій. Наразі система документообігу на поліграфічних підприємствах здійснюється з використанням громіздких методів його ведення та без чіткої ідентифікації користувачів видів економічної інформації, яка формується в системі бухгалтерського обліку. Нераціональність документообігу призводить до розгалуженості та ускладненості каналів передачі інформації, що позначається на взаємодії користувачів інформації.

Ураховуючи особливості витрат поліграфічних підприємств та порядку формування собівартості поліграфічної продукції, особливої актуальності набуває організація управлінського обліку. На жаль, цьому питанню не приділяється увага в наукових дослідженнях, а в практичній діяльності поліграфічних підприємств воно врегульовано у складі облікової політики в частині положень щодо ведення обліку витрат. Така ситуація зумовлена тим, що розробка організації управлінського обліку на підприємстві є трудомісткою та витратною процедурою. Проте опрацювання внутрішніх розпорядчих документів з організації управлінського обліку забезпечило б формування системи ефективного внутрішнього контролю й аналізу отриманих доходів від реалізації та понесених витрат на виробництво поліграфічної продукції.

Важливим складником удосконалення обліку витрат на поліграфічних підприємствах – вказує І. Яремко – є розроблення адекватних технологічним особливостям галузі “Методичних положень з калькулювання собівартості поліграфічної продукції”, що дасть змогу бухгалтерським службам підприємства сформувавши систему аналітичних рахунків, здатних забезпечити об'єктивніше визначення собівартості і рентабельності окремих видів продукції [3, с. 271].

Отже, вирішення наведених проблемних питань організації бухгалтерського обліку на поліграфічних підприємствах забезпечить оптимальність та економічність побудови системи бухгалтерського обліку з урахуванням галузевих особливостей діяльності, а також сформує інформаційний базис для здійснення постійного контролю за станом майна підприємства та всебічного аналізу його господарської діяльності.

Список використаних джерел

1. Орлова О. Правове регулювання організації бухгалтерського обліку суб'єктів господарювання / О. Орлова // Вісник Київського національного університету імені Т. Шевченка. – 2012. – №. 94. – С. 122–125.
2. Холод З. М. Організація обліку на поліграфічних підприємствах: стан і шляхи оптимізації / З. М. Холод, І. І. Малярчук // Наукові записки. – 2011. – № 3 (36). – С. 70–76.
3. Яремко І. Й. Облік витрат на поліграфічних підприємствах: стан і передумови розвитку / І. Й. Яремко, О. В. Глушко // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.10. – С. 266–273.

Носов Євгеній Валерійович

магістрант,

спеціальність «Міжнародний менеджмент»

Науковий керівник:

Іващенко Оксана Андріївна,

кандидат економічних наук, доцент,

завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності;

Національна академія статистики, обліку та аудиту

НЕОДНОРІДНІСТЬ СТРУКТУРИ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Банківському сектору як сукупності елементів властива висока неоднорідність, яка, з одного боку, є причиною суттєвих відмінностей банків за такими характеристиками, як рівень і структура капіталу й активів, кількість відділень, масштаби платіжної інфраструктури тощо. З іншого, саме неоднорідність банківського сектору та значні відмінності між банками є яскравим проявом їх різної конкурентоспроможності, що залежить від базових кількісних параметрів (обсягу та структури активів і пасивів) і, значною мірою, – від якості системи менеджменту та правильності обраної бізнес-стратегії [1].

Отже, вирішення визначеного завдання розпочнемо з дослідження стану та структури банківського сектору. Базовим показником, що дає певне уявлення про банківський сектор, є його розмір. Цей показник є відображенням процесу, який є визначальним щодо зміни абсолютної більшості характеристик конкурентоспроможності банківського сектору.

За останні три роки банківський сектор України зазнав найбільших змін за всю історію свого розвитку. За цей час кількість банків сектору скоротилася майже на третину – зі 180 банків станом на кінець 2013 року до 97 банків станом на кінець 2016 року (рис. 1, за даними [2]).